13 Δεκεμβρίου 2019

Γέροντος Εφραίμ Φιλοθεΐτου-Αριζονίτου, επιστολή: Την αυτομεμψία να την υπεραγαπήσουμε

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Φιλοθεΐτης-Αριζονίτης

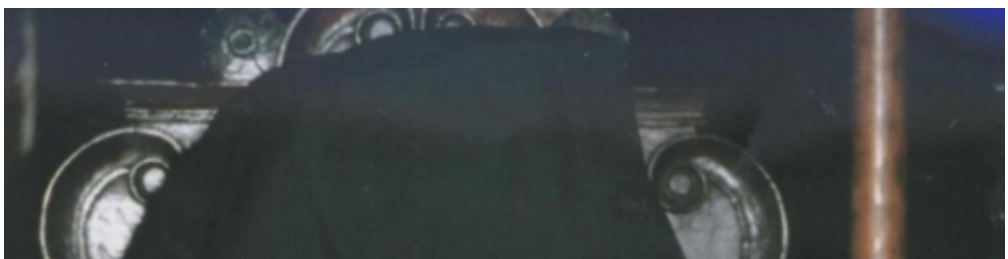

Κάποτε, ὁ Ἀββὰς Παφνούτιος περπατοῦσε κοντὰ σ' ἕνα χωριοδάκι, ἡ καθὼς βάδιζε βλέπει δύο ἀνθρώπους νὰ κάνουν κάποια ἁμαρτία (μαλώναν ἢ βριζόντουσαν) ἡ ὁ λογισμός του πήγαινε νὰ τοὺς κρίνη· ἀλλ' αὐτὸς (πολυέμπειρος ἀγωνιστής) ἀμέσως ἁρπάζει τὸ σπαθὶ τῆς αὐτομεμψίας καὶ ἄρχισε νὰ μέμφεται τὸν ἑαυτόν του: "Ὤ! αὐτοὶ εἶναι καλοὶ ἄνθρωποι, θὰ μετανοήσουν καὶ θὰ ἁγιάσουν, ἐσὺ ἀνάξιε μοναχὲ θὰ κολασθῆς γιὰ τὴν κατάκρισῃ ποὺ τοὺς καταδικάζεις„ Καὶ λέγοντας αὐτὰ στὸ λογισμό του, εἰρήνευσε ἢ προχωροῦσε στὸν δρόμο. Νά, ξαφνικὰ βλέπει μπροστά του ἕνα πανέμορφο ἅγιο Ἄγγελο νὰ κρατάη ἕνα δίστομο σπαθὶ πού ἔσταζε αἷμα καὶ τοῦ λέγει "Παφνούτιε, βλέπεις αὐτὸ τὸ σπαθί; μ' αὐτὸ παίρνω τὰ κεφάλια ἐκείνων πού κατακρίνουν τὸν πλησίον τους. Ἐσύ, ὅμως, ἐπειδὴ δὲν κατέκρινες αὐτοὺς τοὺς δύο ἀνθρώπους πού ἁμάρταναν, ὁ Κύριος σ' ἀξίωσε νὰ εἶναι γραμμένο τὸ ὄνομά σου στὸ βιβλίο τῆς αἰωνίου ζωῆς„

Βλέπετε τέκνα μου, πόσο μεγάλο

φώμεθα τὸν ἑαυτόν μας, ἀλλὰ καί σ' ὅλα τὰ ἄλλα πάθη μας. π.χ. Ὅταν μᾶς προσβάλουν βρώμικοι λογισμοί, ὅταν λογισμοί ὑπερηφανίας, κενοδοξίας κ.λ.π. θά τοὺς ἀντιμετωπίζουμε μὲ τό ἴδιο ἐργαλεῖο "τὴν σωτήριον αὐτομεμψία"

Ἡ αὐτοκατηγορία εἶναι ὁ πρόδρομη τῆς χαριτωμένης καί πανέμορφης ταπείνωσης.

Ἡ ταπείνωσις κατέβασε τόν θεὸν Λόγον στὴ γῆ. Ἡ ταπείνωσις τῆς Ἁγίας Παρθένου Μαρίας τὴν ἀξίωσε νὰ γίνῃ θεοτόκος. Ἡ ταπείνωσις ἀξιώνει τὸν χωματένιο ἄνθρωπο τῆς θεοπτίας.

Ἡ δὲ ὑπερηφάνεια ἀντιστοίχως, τὸν πρώην Ἑωσφόρο Ἄγγελο καί πρῶτον τῇ θέσει εἰς τὰ οὐράνια τάγματα ἢ πλησιέστερον στόν θεῖον θρόνον, τόν γκρέμισε εἰς τὸν Ἅδη ἢ ἀπὸ πανέμορφον ἢ φωτεινότατον, τὸν κατάντησε ἀσχημότατον, μαῦρον, ἀπαίσιον ἢ

σκοτεινότατον—

Παιδιά μου, προσέχετε παρακαλῶ. Νὰ φεύγετε τὴν ἀκάθαρτη καί βρώμικη ὑπερηφάνεια ποὺ σέρνει μαζύ της ὅλες τίς βρώμικες ἐπιθυμίες κ ἀλαζονίες—

Μισήσατέ την μ' ὅλη τὴν ψυχή σας σὰν ψόφιο ζῶο. Ἀγαπήσατε νὰ εἶσθε ταπεινά, ἁπλά, καί ἀγαθὰ παιδάκια μὲ ἄκακη η ἀγγελικὴ καρδιά, γεμάτη ἀγάπη κ ἀθωότητα—

Ὁ Κύριός μας, μᾶς τό εἶπε. "Ἂν δὲν γίνετε ὥσπερ τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν"

Μὲ ὅλη μου τὴν ψυχή νυχθημερόν σᾶς προσεύχομαι μὲ πατρικὴ ἀγάπη νὰ γίνεται (χάριτι θεοῦ) νικηταί τῶν παθῶν κ τῆς ἁμαρτίας—

Ὁ ὑπερήφανος πατέρα σας